A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2020. július 8.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A mediFLEX easySTEP európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Stepeasy korábbi európai uniós ábrás védjegy– Viszonylagos kizáró okok – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-21/19. sz. ügyben,

a **Pablosky, SL** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli: M. Centell ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: J. Crespo Carrillo, H. O’Neill és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **docPrice Gmbh** (székhelye: Koblenz [Németország], képviseli: K. Landes ügyvéd),

az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a Pablosky és a docPrice közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2018. november 8-án hozott határozata (R 76/2018-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: V. Tomljenović elnök, P. Škvařilová-Pelzl (előadó) és I. Nõmm bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. január 11-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. április 23-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2019. április 17-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2019. november 27-én hozott határozatra, amely a szóbeli szakasz lefolytatása céljából egyesítette a T-20/19. és a T-21/19. sz. ügyeket,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a 2020. január 15-i tárgyalásra, amelynek során a Törvényszék kérdéseket intézett a felpereshez és az EUIPO-hoz,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

A jogvita előzményei

1 2016. augusztus 3-án a beavatkozó fél, a docPrice GmbH az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) (helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 10. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek ezen osztályok esetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 10. osztály: „Ortopéd cipők, ortopédiai cipőtalpak és talpbetétek, lúdtalpbetétek, csizmák gyógyászati használatra, ortopédiai kötszerek és sínek”;

– 25. osztály: „Ruházati cikkek, kalapáruk, lábbelik és részeik, különösen cipőtalpak, -csatok és -sarkak, egészségügyi lábbelik”.

4 2016. szeptember 15-én a felperes, a Pablosky, SL felszólalást nyújtott be a bejelentett megjelölésnek a fenti 3. pontban említett valamennyi áru tekintetében történő lajstromozásával szemben.

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

5 A felszólalás az alábbi, 15076961. sz. európai uniós ábrás védjegyen alapult, amelyet 2016. február 4-én jelentettek be, és 2016. június 22-én lajstromoztak a 25. osztályba tartozó „ruhaneműk”, „lábbelik” és „kalapáruk” tekintetében:

.

6 A felperes a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okokra hivatkozott.

7 2017. december 6-án a felszólalási osztály részben helyt adott a felszólalásnak azzal az indokkal, hogy fennáll a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség. és ezen okból el kell utasítani a védjegybejelentést a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák” valamint a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, „kalapáruk”, „lábbelik”, továbbá „egészségügyi lábbelik” (a továbbiakban együttesen: vitatott áruk) vonatkozásában, azonban a bejelentett védjegy lajstromba vehető az egyéb áruk, vagyis a 10. osztályba tartozó „ortopédiai cipőtalpak és talpbetétek, lúdtalpbetétek” valamint az „ortopédiai kötszerek és sínek”, és a 25. osztályba tartozó „[lábbeli] részek, különösen a cipőtalpak, -csatok és -sarkak” vonatkozásában.

8 2018. január 11-én a beavatkozó fél a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozatának azon része ellen, amely a vitatott árukra, vagy legalábbis a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipőkre” és a „[gyógyászati használatra szánt] csizmákra” vonatkozó felszólalásnak részben helyt adott.

9 Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa 2018. november 8-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) úgy találta, hogy a szóban forgó áruk vonatkozásában még az azonos áruk esetén sem áll fenn a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett összetévesztés veszélye. Következésképpen hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és teljes egészében – így a vitatott áruk vonatkozásában is – elutasította a felszólalást.

A felek kérelmei

10 A felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– utasítsa el a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelmet a védjegybejelentésben szereplő 10. és 25. osztályba tartozó valamennyi áru vonatkozásában;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

11 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

12 A beavatkozó fél lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– hagyja helyben a megtámadott határozatot és utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

[omissis]

Az ügy érdeméről

23 A megtámadott határozat hatályon kívül helyezése és megváltoztatása iránti kérelem alátámasztása érdkében a felperes lényegében egyetlen, a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogalapra hivatkozik.

24 Az EUIPO és a beavatkozó fél a kereset egészének elutasítását kéri azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a megtámadott határozatban a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett összetéveszthetőség hiányát.

25 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

26 Azon tény, miszerint a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését kérő felek nem vitattak bizonyos, az összetéveszthetőség elemzése szempontjából lényeges tényezőket, nem befolyásolja azt, hogy a Törvényszéknek felül lehet vagy kell vizsgálnia a határozat megalapozottságát, mivel e tényezők azon érvelés lényeges szakaszát képezik, amelyet a Törvényszéknek az említett felülvizsgálat gyakorlása érdekében el kell végeznie. Amennyiben a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését kérő felek egyike a figyelembe vett tényezők – különösen a védjegyek, valamint a megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlósága – közötti kölcsönös függőség elve alapján kétségbe vonta e fellebbezési tanács összetéveszthetőségre vonatkozó értékelését, a Törvényszék hatáskörrel rendelkezik az említett fellebbezési tanács e tényezőkre vonatkozó értékelésének felülvizsgálatára (lásd ebben az értelemben: 2008. december 18-i Les Éditions Albert René kontra OHIM ítélet, C-16/06 P, EU:C:2008:739, 47. pont). Amikor ugyanis az EUIPO valamely fellebbezési tanácsa határozatának jogszerűségét kell értékelnie, a Törvényszéket nem kötheti e tanácsnak a tényállásra vonatkozó téves értékelése, mivel az említett értékelés a részét képezi azoknak a következtetéseknek, amelyek jogszerűségét vitatják a Törvényszék előtt (2008. december 18-i Les Éditions Albert René kontra OHIM ítélet, C-16/06 P, EU:C:2008:739, 48. pont).

[omissis]

Az érintett vásárlóközönségről és az általa tanúsított figyelem szintjéről

32 A megtámadott határozat 11. pontjában a fellebbezési tanács megjegyezte, hogy a szóban forgó árukat „elsősorban a nagyközönségnek [szánták], amelynek figyelmi szintje ezen áruk tekintetében átlagos, mivel tartós árucikkekről van szó, amelyeket nem különösen gyakran vásárolnak rendes időszakokban”.

33 A felperes nem vitatja, hogy a nagyközönség az érintett vásárlóközönség, azonban úgy tűnik, hogy véleménye szerint ez előbbi a szóban forgó termékek vásárlásakor alacsony és nem – amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban feltételezi – átlagos szintű figyelmet tanúsít, mivel az említett áruk olyan mindennapi fogyasztási cikkek, amelyek kiválasztására az átlagos fogyasztó kevés időt fordít.

34 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatják a felperes érveit, rámutatva arra, hogy a fellebbezési tanács bizonyos tényeket tévesen értékelt.

35 Az EUIPO megerősíti, hogy a nagyközönség az érintett vásárlóközönség, ugyanakkor megjegyzi, hogy bár egyetért a fellebbezési tanáccsal abban, hogy e vásárlóközönség figyelmének szintje a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, a „kalapáruk” és a „lábbelik” tekintetében átlagos, ezzel szemben úgy véli, hogy ez a szint fokozott az „egészségügyi lábbelik”, vagyis azon 25. osztályba tartozó lábbelik esetében, amelyek kedvezőek az ezeket viselő személyek lábfeje egészségének szempontjából, valamint a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák” esetében. Mivel ez utóbbi áruk vásárlásának oka egy sajátos szükséglet, és mivel van arra lehetőség, hogy ezen árukat méretre gyártsák, illetve azokat szükség szerint a vásárlóik személyes fogyatékosságaihoz igazítsák, és tekintettel a nagyközönség figyelmének az egészséget érintő áruk vásárlásakor tapasztalt szintjével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra, meg kell állapítani, hogy az említett közönség az említett áruk vásárlásakor magas szintű figyelmet tanúsít.

36 Jóllehet a beavatkozó nem vitatja, hogy az érintett vásárlóközönség a nagyközönség, amely átlagos szintű figyelmet tanúsít a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, „kalapáruk” és „lábbelik” iránt, úgy véli, hogy a 25. osztályba tartozó „egészségügyi lábbelik”, valamint a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák” célközönsége nem a nagyközönség, hanem az ortopédiára szakosodott egészségügyi szakemberek, valamint az ortopéd cipő viselését szükségessé tevő speciális fizikai problémáktól szenvedő fogyasztók egy meghatározott csoportja, amely fokozott szintű figyelmet tanúsít egészséghez kapcsolódó áruk esetében.

37 Ha az ütköző védjegyeket különböző áruk vagy szolgáltatások tekintetében lajstromozták vagy jelentették be, a fellebbezési tanácsnak azonosítania kell azokat a fogyasztókat, akik a releváns területen az egyes érintett árukat vagy szolgáltatásokat (2017. február 17-i Construlink kontra EUIPO – Wit-Software [GATEWIT] ítélet, T-351/14, nem tették közzé, EU:T:2017:101, 44. pont).

38 Emellett az ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség fennállásának értékelésekor figyelembe veendő érintett vásárlóközönség kizárólag azokból a fogyasztókból áll, akik valószínűleg mind a korábbi védjeggyel, mind a bejelentett védjeggyel megjelölt árukat vagy szolgáltatásokat használják (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Apple Computer kontra OHIM – TKS-Teknosoft [QUARTZ] ítélet, T-328/05, nem tették közzé, EU:T:2008:238, 23. pont; 2010. szeptember 30-i PVS kontra OHIM – MeDiTA Medizinische Kurierdienst [medidata] ítélet, T-270/09, nem tették közzé, EU:T:2010:419, 28. pont).

39 Ráadásul az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor az érintett áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő. Szintén tekintettel kell lenni arra a tényre, hogy az átlagfogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó

termékek vagy szolgáltatások típusától függően változhat (lásd ebben az értelemben: 2007. február 13-i Mundipharma kontra OHIM – Altana Pharma [RESPICUR] ítélet, T-256/04, EU:T:2007:46, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 Ezzel összefüggésben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkeket", „lábbeliket" és „kalapárukat" a vásárlásaik során átlagos szintű figyelmet tanúsító nagyközönségnek szánt mindennapi fogyasztási cikkeknek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 27-i Tuzzi fashion kontra OHIM – El Corte Inglés [Emidio Tucci] ítélet, T-535/08, nem tették közzé, EU:T:2012:495, 3., 6. és 29. pont; 2016. november 24-i CG kontra EUIPO – Perry Ellis International Group [P PRO PLAYER] ítélet, T-349/15, nem tették közzé, EU:T:2016:677, 3., 6. és 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. február 8-i Serendipity és társai kontra EUIPO – CKL Holdings [CHIARA FERRAGNI] ítélet, T-647/17, nem tették közzé, EU:T:2019:73, 3., 6., 20. és 21. pont).

41 Egyébként az ítélkezési gyakorlat szerint az érintett vásárlóközönség az ortopédiai cikkeket illetően e terület szakembereiből és az ilyen cikkek viselése által korrekciót igénylő torzulásokkal vagy működési zavarokkal érintett betegekből áll, így az említett vásárlóközönség szakmai ismereteinek szintjét magasnak kell tekinteni (2010. december 16-i Fidelio kontra OHIM [Hallux] ítélet, T-286/08, EU:T:2010:528, 42. pont). Az ítélkezési gyakorlat azt is kimondja, hogy a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipőket" a nagyközönség részét képező fogyasztók vagy az egészségügyben dolgozók vásárolhatják, azokat mindig figyelmesen választják ki (2016. november 9-i Birkenstock Sales kontra EUIPO [Egymást keresztező hullámvonalak mintájának ábrázolása] ítélet, T-579/14, EU:T:2016:650, 29. és 32. pont). Az egészségügyi árukat és szolgáltatásokat ugyanis mind a szakembereknek, mind pedig azon végső fogyasztóknak szánják, akik az egészségi állapotukhoz kapcsolódó áruk és szolgáltatások vonatkozásában fokozott figyelmet tanúsítanak (lásd: 2014. október 8-i Laboratoires Polive kontra OHIM – Arbora & Ausonia [DODIE] ítélet, T-77/13, nem tették közzé, EU:T:2014:862, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

42 Végül, az összetéveszthetőség átfogó értékelése során a legkevesebb figyelmet tanúsító átlagfogyasztót kell figyelembe venni (lásd ebben az értelemben. 2011. július 15-i Ergo Versicherungsgruppe kontra OHIM – Société de développement et de recherche industrielle [ERGO] ítélet, T-220/09, nem tették közzé, EU:T:2011:392, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló felszólalási eljárás keretében az EUIPO kizárólag úgy veheti figyelembe a bejelentett áruk jegyzékét, ahogyan az az érintett védjegybejelentésből következik, annak esetleges módosításaira figyelemmel (lásd: 2013. szeptember 16-i Oro Clean Chemie kontra OHIM – Merz Pharma [PROSEPT] ítélet, T-284/12, nem tették közzé, EU:T:2013:454, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 A jelen ügyben meg kell említeni, hogy a fenti 40. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat alapján a fellebbezési tanács nem vétett hibát, amikor megállapította, hogy az ütköző védjegyekkel érintett, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek" „kalapáruk" és „lábbelik" a vásárlásaik során átlagos szintű figyelmet tanúsító nagyközönségnek szánt mindennapi fogyasztási cikkek.

45 Ezzel szemben a fenti 41. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács hibásan állapította meg a megtámadott határozatban, hogy a védjegybejelentésben szereplő, a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők" és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák" célközönsége az átlagos szintű figyelmet tanúsító nagyközönség, nem pedig az ortopédiára szakosodott egészségügyi szakemberek, illetve a nagyközönség részét képező olyan fogyasztók, akik megfelelő lábbelik viselését igénylő ortopéd problémákkal küzdenek, és akik fokozott szintű figyelmet tanúsítanak a szakmai tevékenységükkel, illetve az egészségi állapotukkal kapcsolatos áruk iránt. Ugyanez a helyzet a 25. osztályba tartozó „egészségügyi lábbelik" esetében, amelyek – amint az a védjegybejelentésben választott megnevezésből kitűnik – a lábbelik olyan sajátos kategóriájába

tartoznak, amelyek járulékos előnyökkel járnak az azokat viselő személyek lábfejének egészsége szempontjából, és amelyeket emiatt a nagyközönség körébe tartozó, ortopédiai jellegű egészségi problémáktól szenvedő, fokozott figyelmet tanúsító fogyasztók vásárolnak.

A szóban forgó áruk összehasonlításáról

46 A megtámadott határozat 13. pontjában a fellebbezési tanács jóváhagyta a felszólalási osztály azon értékelését, amely szerint a bejelentett védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, „kalapáruk”, „lábbelik” és „egészségügyi lábbelik” megegyeztek a korábbi védjeggyel megjelölt, ugyanezen osztályba tartozó „ruházati cikkekkel”, „kalapárukkal” és „lábbelikkel”, és azt a pontosítást tette, hogy az „egészségügyi lábbelik” a „lábbeli” tágabb kategóriájának részét képezik. E határozat 15. pontjában jóváhagyta az említett osztály azon megállapítását is, amely szerint a bejelentett védjeggyel érintett, a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák” – legalább csekély mértékben – hasonlóak, mint a korábbi védjeggyel megjelölt, a 25. osztályba tartozó „lábbelik”. Véleménye szerint a fogyasztó ortopédiai vagy egészségügyi szükségleteitől függően választhat a közönséges lábbelik, köztük az egészségügyi lábbelik néhány típusának, vagy a speciálisabb ortopéd cipők, illetve gyógyászati használatra szánt csizmák megvásárlása között. Mindezen termékek azonban a természetük, a használatuk, a gyártásuk módja és végső felhasználóik tekintetében, valamint amiatt is hasonlóak, hogy közös rendeltetésük, vagyis a lábfej védelme következtében egymással versenyezhetnek.

47 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban kifejtettekkel megegyező okokból „közeli hasonlóság” áll fenn a bejelentett védjeggyel érintett, a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák”, valamint a korábbi védjeggyel megjelölt, a 25. osztályba tartozó „lábbelik” között, Ugyanakkor annak megállapítására kéri a Törvényszéket, hogy a szóban forgó áruk, nevezetesen egyrészt a bejelentett védjeggyel megjelölt vitatott áruk, másrészről a korábbi védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, „lábbelik” és „kalapáruk” „azonosak”. E nyilvánvaló ellentmondástól eltekintve tehát úgy tűnik, hogy a felperes a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban megfogalmazott azon értékelés megalapozottságát vitatja, amely szerint a bejelentett védjeggyel érintett, a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák” – legalább csekély mértékben – hasonlítanak a korábbi védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „lábbelikhez”.

48 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit. A beavatkozó fél azonban rámutat néhány, a tényekre vonatkozó téves értékelésre. Véleménye szerint a bejelentett védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „egészségügyi lábbeliket”, valamint a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipőket” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmákat” nem lehet a korábbi védjeggyel megjelölt árukhoz hasonlóknak tekinteni.

49 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösen azok természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy egymást kiegészítő voltukat. Olyan egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni, mint például az érintett termékek forgalmazási csatornái (lásd: 2007. július 11-i El Corte Inglés kontra OHIM – Bolaños Sabri [PiraÑAM diseño original Juan Bolaños] ítélet, T-443/05, EU:T:2007:219, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 Amennyiben a védjegybejelentéssel érintett áruk vagy szolgáltatások a korábbi védjeggyel érintett áruk körébe tartoznak, úgy ezeket az árukat vagy szolgáltatásokat azonosnak kell tekinteni (lásd: 2005. november 24-i Sadas kontra OHIM – LTJ Diffusion [ARTHUR és FELICIE] ítélet, T-346/04, EU:T:2005:420, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 A jelen ügyben a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a megtámadott határozatban, hogy az egyes ütköző védjegyekkel érintett, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, „kalapáruk” és „lábbelik” azonos áruk.

52 Hasonlóképpen, a fenti 50. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a fellebbezési tanács helyesen találta úgy a megtámadott határozatban, hogy a bejelentett védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „egészségügyi lábbelik” azonosak a korábbi védjeggyel érintett, azonos osztályba tartozó „lábbelikkel”. Az ortopéd cipőktől eltérően ugyanis, amelyeket elsősorban gyógyászati áruknak terveztek, az egészségügyi lábbelik a lábbelik külön kategóriáját képezik, amelyek járulékos előnyökkel járnak az őket viselő emberek lábfejének egészségére. Így a „egészségügyi lábbelik” – amint arra az említett tanács e határozatban rámutatott – a „lábbelik” általánosabb kategóriájába tartoznak.

53 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban e tekintetben elfogadott téves értékeléstől eltérően a bejelentett védjeggyel érintett, a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák”, továbbá a korábbi védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „lábbelik” hasonlósága csekély mértékű, azok nem – amint azt az említett tanács megjegyzi – „legalább csekély mértékben” hasonlóak, ami arra utal, hogy a hasonlóság a „csekély mértéknél” nagyobb is lehet.

54 Ezt a megoldást több érv is indokolja.

55 Mindenekelőtt, annak ellenére, hogy a nizzai osztályozást kizárólag adminisztratív célokra fogadták el, az egyes osztályokra vonatkozó magyarázó megjegyzések relevánsak az összehasonlítandó termékek és szolgáltatások természetének és rendeltetésének meghatározása során (lásd ebben az értelemben: 2014. január 23-i Sunrider kontra OHIM – Nannerl [SUN FRESH] ítélet, T-221/12, nem tették közzé, EU:T:2014:25, 31. pont; 2014. szeptember 10-i DTM Ricambi kontra OHIM – STAR [STAR] ítélet, T-199/13, nem tették közzé, EU:T:2014:761, 36. pont; 2017. június 8-i Bundesverband Deutsche Tafel kontra EUIPO – Tiertafel Deutschland [Tafel] ítélet, T-326/16, nem tették közzé, EU:T:2017:380, 45. pont). Ugyanis, különösen akkor, amikor a védjegybejelentéssel érintett árukat vagy szolgáltatásokat olyan általános módon fogalmazzák meg, hogy a védjegy egészen különböző árukra vagy szolgáltatásokra is kiterjedhet, nem zárható ki az értelmezés vagy pontosítás érdekében a védjegybejelentők által az említett osztályozás keretében választott osztályok figyelembevétele (lásd ebben az értelemben: 2018. január 25-i Brunner kontra EUIPO – CBM [H HOLY HAFERL SHOE COUTURE] ítélet, T-367/16, nem tették közzé, EU:T:2018:28, 50. pont; 2018. június 19-i Erwin Müller kontra EUIPO – Novus Tablet Technology Finland [NOVUS] ítélet, T-89/17, nem tették közzé, EU:T:2018:353, 33. pont). A jelen ügyben az a tény, hogy az említett osztályozás 25. osztályára vonatkozó magyarázó megjegyzés azt a pontosítást teszi, hogy ez az osztály, amely elsősorban „emberi felhasználásra szánt ruházati cikkekre” vonatkozik, nem foglalja magában többek között az „ortopéd cipőket”, amelyek egy másik, nevezetesen a 10. osztályba tartoznak, amely osztály „az általában az egyének és az állatok egészségi állapotának vagy funkcióinak diagnosztizálása, kezelése vagy javítása céljából használt sebészeti, orvosi, fogorvosi és állatorvosi készülékeket, műszereket vagy eszközöket” érint, arra enged következtetni, hogy az ortopéd vagy gyógyászati célú lábbeliket elsősorban gyógyászati eszköznek kell tekinteni, nem pedig ruházati cikknek, amelynek e lábbelik szintén minősülnek, de csak járulékosan. Ugyanis, jóllehet az ortopéd vagy gyógyászati célú lábbelik járulékosan lehetővé teszik a többi „lábbelihez” hasonlóan a lábfejek befedését és védelmét, elsődleges funkciójuk akkor is az ortopéd jellegű testi fogyatékosságok korrigálása.

56 Emellett – amint azt a beavatkozó fél helyesen megjegyzi – közismert, hogy az ortopéd vagy gyógyászati célú lábbeliket vagy közvetlenül receptre egy orvos szolgáltatja, vagy azok ortopédiai és gyógyászati termékekkel foglalkozó szaküzletekben kaphatók.

57 Végül az is közismert, hogy az ortopéd vagy gyógyászati célú lábbelik az egyszerű lábbelikhez képest nem ipari vagy szabványosított módon készülnek, hanem azokat ortopédtechnikusok készítik, vagy legalábbis az adott beteg igényeihez igazítják (lásd ebben az értelemben: 1994. március 24-i 3M Medica

ítélet, C-148/93, EU:C:1994:123, 10. és 12. pont; 2002. november 7-i Lohmann és Medi Bayreuth ítélet, C-260/00–C-263/00, EU:C:2002:637, 42. pont; 2009. június 11-i Hans & Christophorus Oymanns ítélet, C-300/07, EU:C:2009:358, 2. pont).

[omissis]

Az összetéveszthetőség átfogó értékeléséről

98 A megtámadott határozat 27. és 28. pontjában a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy egyetlen szóban forgó áru, még az azonosak esetében sem áll fenn a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség, tekintettel arra, hogy az ütköző védjegyek közötti csekély mértékű hasonlóság olyan egybeesés eredménye, amely nem érinti a leginkább megkülönböztető vagy domináns elemeiket, vagyis a bejelentett védjegy „mediflex” elemét és a korábbi védjegy „step” kifejezését, valamint hogy a korábbi védjegy ábrás megjelenítése, színei, és jellegzetes és vizuálisan figyelemfelkeltő talpbetét formájú motívuma miatt ez a védjegy a bejelentett védjegy által keltettől kétségtelenül eltérő összbenyomást kelt.

99 A felperes kifogásolja a fellebbezési tanács azon megállapítását, hogy egyetlen szóban forgó áru, még az azonos áruk esetében sem áll fenn a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett összetéveszthetőség, mivel az ütköző védjegyek közötti csekély mértékű hasonlóság olyan egybeesés eredménye, amely nem érinti a leginkább megkülönböztető vagy domináns elemeiket. A felperes véleménye szerint ezek a védjegyek jelentős vizuális és hangzásbeli hasonlóságot mutatnak, amennyiben összecseng az az elemük, amely mindegyikükben a leginkább megkülönböztető és domináns. Tekintettel az említett védjegyekben szereplő „easy” és „step” szavak egybeesésére, valamint az említett áruk közötti nagy fokú hasonlóságra vagy azonosságra, a bejelentett védjegyet a korábbi védjegy egyszerű változatának lehet tekinteni. Az említett tanácsnak tehát a megtámadott határozatban a fenti rendelkezés értelmében vett összetéveszthetőség fennállását kellett volna megállapítania, még ha ez csak az érintett vásárlóközönség azon részének szemszögéből valósul is meg, amely – mint például a lengyel és a spanyol nagyközönség – nem ismeri az angol nyelv alapszókincsét.

100 Az EUIPO és a beavatkozó fél elutasítja a felperes érveit. A beavatkozó fél többek között megjegyzi, hogy a korábbi védjegy megkülönböztető képessége a „stepeasy” elem leíró jellege, valamint az ábrás elemek tisztán díszítő vagy leíró jellege (cipőtalp) miatt csekély mértékű, míg a bejelentett védjegy e jellege legalábbis átlagos, tekintettel arra, hogy a „mediflex” elemnek nincs jelentése angol nyelven vagy az Unió bármely más nyelvén.

101 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetéveszthetőség, ha az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd: 2003. július 9-i Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ítélet, T-162/01, EU:T:2003:199, 30–33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (lásd: 2002. október 23-i Fifties ítélet, T-104/01, EU:T:2002:262, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlók legyenek, és hogy az általuk jelölt áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlók legyenek. E feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd: 2009. január 22-i Commercy kontra OHIM – easyGroup IP Licensing [easyHotel] ítélet, T-316/07, EU:T:2009:14, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

103 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége (1997. november 11-i SABEL ítélet, C-251/95, EU:C:1997:528, 24. pont; 1998. szeptember 29-i Canon ítélet, C--39/97, EU:C:1998:442, 18. pont).

104 Ezenkívül az összetéveszthetőség az érintett vásárlóközönség által tanúsított figyelem szintjétől függően is változik. Így, az ítélkezési gyakorlat szerint, noha a vásárlóközönségnek ritkán adódik lehetősége a különböző védjegyek közvetlen összehasonlítására, és így „az azokról alkotott tökéletlen emlékképre” kell hagyatkoznia, az érintett vásárlóközönség által tanúsított fokozott szintű figyelem arra enged következtetni, hogy e közönség a különböző védjegyek közötti közvetlen összehasonlítás hiánya ellenére sem fogja összetéveszteni a szóban forgó védjegyeket (lásd: 2017. július 13-i Migros-Genossenschafts-Bund kontra EUIPO – Luigi Lavazza [CReMESPRESSO] ítélet, T-189/16, nem tették közzé, EU:T:2017:488, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a szóban forgó áruk részben azonosak az ütköző védjegyekkel érintett, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek”, „kalapáruk” és „lábbelik”, valamint a bejelentett védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „egészségügyi lábbelik” esetén, részben csekély mértékben hasonlóak a korábbi védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „lábbelik”, valamint a bejelentett védjeggyel érintett, a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipők” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmák” esetén.

106 Emellett a Törvényszék megállapította, hogy az érintett vásárlóközönség azon része számára, amely nem ismeri az angol nyelv alapszókincsét, az ütköző védjegyek vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontból eltérőek, és az említett vásárlóközönség fennmaradó része számára vizuális és hangzásbeli szempontból átlagos szintű, fogalmi szempontból csekély mértékű hasonlóságot mutatnak. Figyelembe véve azt a tényt, hogy a szóban forgó árukat általában vizuálisan, boltban, katalógusból, vagy az interneten (2004. október 6-i New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE és NLCollection] ítélet, T-117/03 à T-119/03 et T-171/03, EU:T:2004:293, 50. pont; 2007. február 8-i Quelle kontra OHIM – Nars Cosmetics [NARS] ítélet, T-88/05, nem tették közzé, EU:T:2007:45, 69. pont; 2011. május 18-i IIC kontra OHIM – McKenzie [McKENZIE] ítélet, T-502/07, nem tették közzé, EU:T:2011:223, 50. és 51. pont), illetve recept vagy szóbeli ajánlás (lásd: a fenti 56. pontot) alapján választják ki, a jelen ügyben a vizuális és hangzásbeli szempont bír leginkább jelentőséggel, így az említett védjegyek között fennálló hasonlóságnak az átfogóan értékelt hasonlóságát a vásárlóközönség ezen, angol nyelvű, vagy az angol nyelv alapszókincsét ismerő része tekintetében átlagosként lehet meghatározni.

107 Következésképpen az összetéveszthetőség fennállásának megállapításához szükséges feltételek a jelen ügyben csak az érintett vásárlóközönség angol nyelvű vagy az e nyelv alapszókincsét ismerő része vonatkozásában teljesülnek.

108 Amennyiben a beavatkozó fél azt állítja, hogy a korábbi védjegy benne rejlő megkülönböztető képessége a „stepeasy” elem leíró jellege, valamint az ábrás elemek tisztán díszítő vagy leíró jellege (cipőtalp) miatt csekély mértékű, meg kell említeni, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem foglalt kifejezetten állást az említett védjegy benne rejlő megkülönböztető képessége mértékének kérdésében. Ez utóbbi a vásárlóközönség angol nyelvű vagy e nyelv alapszókincsét ismerő része tekintetében változna: csekélyre a „lábbelik” esetében, amelyekre vonatkozóan a kék és narancssárga rácsozatú

absztrakt rajz a fent említett elemhez hasonlóan utaló vagy felidéző jellegű, és átlagosra a „ruhaneműk” és a „kalapáruk” esetében, amelyekre vonatkozóan az említett absztrakt rajz nem utaló vagy felidéző jellegű.

109 A nagyközönség angol nyelvű vagy az angol nyelv alapszókincsét ismerő azon részét illetően, amely vélhetőleg az ütköző védjegyek valamelyikével megjelölt, a 25. osztályba tartozó „lábbeliket” vásárol, még ha a szóban forgó áruk azonosak is, tekintettel az érintett vásárlóközönség által tanúsított figyelem átlagos szintjére és a korábbi védjegynek a „lábbelik” tekintetében fennálló csekély benne rejlő megkülönböztető képességére, az említett védjegyek átfogó hasonlóságának átlagos szintje a jelen ügyben nem elegendő annak megállapításához, hogy az említett vásárlóközönség azt hiheti, hogy ezen áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

110 A nagyközönség angol nyelvű vagy az angol nyelv alapszókincsét ismerő azon részét illetően, mely az ütköző védjegyek valamelyikével megjelölt, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkeket” és „kalapárukat” vásárol, figyelembe véve az érintett vásárlóközönség által tanúsított figyelem átlagos szintjét, a szóban forgó áruk azonos jellegét és a korábbi védjegynek a „lábbelik” tekintetében fennálló csekély benne rejlő megkülönböztető képességét, az említett védjegyek átfogó hasonlóságának átlagos szintje a jelen ügyben elegendő annak megállapításához, hogy az említett vásárlóközönség azt hiheti, hogy ezen áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

111 A nagyközönség angol nyelvű vagy az angol nyelv alapszókincsét ismerő azon, nem elhanyagolható részét illetően, amely vélhetőleg mind a bejelentett védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „egészségügyi lábbeliket” vagy a 10. osztályba tartozó „ortopéd cipőket” és „[gyógyászati használatra szánt] csizmákat”, mind a korábbi védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „lábbeliket” vásárol, ideértve azon árukat is, amelyek azonosak, s nem csak csekély mértékben hasonlóak, figyelembe véve az érintett vásárlóközönség által tanúsított figyelem fokozott szintjét, a korábbi védjegy „lábbelik” tekintetében fennálló csekély benne rejlő megkülönböztető képességét, az említett védjegyek átfogó hasonlóságának átlagos szintje a jelen ügyben nem elegendő annak megállapításához, hogy az említett vásárlóközönség azt hiheti, hogy ezen áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

112 Ilyen körülmények között a felperes megalapozottan állítja, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy nem áll fenn a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség, tévesen helyezte hatályon kívül a felszólalási osztály 2017. december 6-i határozatát, és tévesen utasította el a felszólalást a bejelentett védjeggyel érintett, a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek” és „kalapáruk” vonatkozásában.

113 E tekintetben helyt kell adni a felperes által benyújtott, a megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelemnek, ezt meghaladó részében pedig mint megalapozatlant el kell utasítani azt.

114 Egyebekben, ami a felperes azon kérelmét illeti, hogy a Törvényszék változtassa meg a megtámadott határozatot, emlékeztetni kell arra, hogy noha a Törvényszék számára biztosított megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházza őt fel azzal a jogkörrel, hogy a fellebbezési tanács értékelését a saját értékelésével váltsa fel, és főleg nem azzal, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást, e jogkört mégis gyakorolnia kell azokban az esetekben, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont).

115 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban állást foglalt az ütköző védjegyek közötti a 25. osztályba tartozó „ruházati cikkek” és „kalapáruk” vonatkozásában fennálló összetéveszthetőségről, így a Törvényszék hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az említett határozatot e tekintetben megváltoztassa.

116 Márpedig, amint az többek között a fenti 105–112. pontból kitűnik, az említett tanácsnak meg kellett volna állapítania, hogy az említett áruk vonatkozásában fennáll a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség.

117 Ilyen körülmények között a beavatkozó fél által a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezést az ezen árukra vonatkozó részében a megtámadott határozat megváltoztatásával el kell utasítani. A megtámadott határozat megváltoztatása iránti kérelmet ezt meghaladó részében mint megalapozatlant el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsának a Pablosky, SL és a docPrice GmbH közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2018. november 8-án hozott határozatát (R 76/2018-4. sz. ügy) a Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó „ruházati cikkekre” és „kalapárukra” vonatkozó részében hatályon kívül helyezi.

2) A Törvényszék a docPrice által az EUIPO fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezést az 1. pontban meghatározott árukra vonatkozó részében elutasítja.

3) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.

4) Mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

Tomljenović Škvařilová-Pelzl Nõmm

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. július 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások